

Advent Hírnök

A JUGOSZLÁVIAI ADVENTHÍVÓK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

I. ÉVFOLYAM

BEOGRÁD, 1939 MÁRCIUS

3. SZÁM

Kürtöljétek Sionban!

A március 4-iki szombat az otthonak szenteltessék

Napjainkban Sátán legjobban a boldog házasságot támadja, mely azon időktől maradt fenn, mikor még ősatyáink, vagyis ősszüleink az Édenben éltek. Isten az embernek azért adta a házasságot, hogy ez néki a boldogság és öröm forrásául szolgáljon. Egy író sem képes leírni azt a nagy kárt, melyet Sátán az emberiségnek okozott azon munkájával, melyre minden lehető erejét felhasználta, hogy e szent kötelet megsemmisítse, aláásván annak hajdani erkölcsi alapját.

A főgyülekezet Isten parancsolata alapján, melyet Malakiás (4, 5, 6.) és Jóel próféták (2, 1, 15, 16.) által nyilatkoztatott ki, elhatározta, hogy a március 4-iki szombatot a családi körnek kell szentelni. Ezen napon a prédikátorok és munkások a keresztény családról tartsanak előadást az összes gyülekezetekben. Az összes helybeli gyülekezetek külön programot fognak kapni ez alkalomra. Jó lenne, ha minden keresztény család ekkor egy örömmünepet ülne, ha otthonukat feldíszítenék különféle szép virágokkal és más szép zölddel, míg a gyermekek igyekeznének, hogy szüleiket valami különös módon megörvendeztessék és szeretetükről bizonyosságot tegyenek ezáltal. Ha a gyermekek nincsenek a szülői háznál, akkor jó, ha levélben emlékeznek meg szüleikről hálával, melyet jó ha a szülő épp azon a napon kap kézhez. Jó ha a gyermekek valamilyen ajándékkal örvendeztetik meg szüleiket ezen a napon. Ez való bizonyíték lesz a szülők részére arról a szeretetről, amelyet a gyermekek éreznek irántuk. 2. Ján. 1; 3. Ján. 1.

Minden esetre a szülőknek igen sokat kell tenniük, hogy ez a nap az igazi hálaadás és öröm napjának formáját öltse fel. Minden viszályt, mely talán fennáll a szülők és gyermekek között, el kell távolítani; ha a hiba a szülőt illetné meg, akkor ki kell hogy engesztelődjön gyermekével bocsánatkérés által; ha pedig a gyermekek a hibásak, akkor köte-

lesek bocsánatot kérni a szülőktől. Ezen napon szabadok legyenek azok az utak, melyek a szülőt a gyermekhez és a gyermeket a szülőkhöz vezetik.

Ezen napon minden hívő családban az apának és anyának meg kell újítani a családi oltárt és az azon való áldozást. Az igazak atyja azzal tünt ki, hogy családi oltárt állított fel minden helyen, ahová csak ment, ahol kutat is ásott. Izrael népe parancsolatot kapott Istentől, hogy gyermekeiknek beszéljen az ő parancsolatairól reggel, mikor fölkelnek, napközben szintén, amikor csak alkalom adatik és estétként, mikor pihenőre térnek (2. Móz. 12, 8; 13, 4, 18; 5. Móz. 6, 6, 9.). Withe testvérnő a következőket írja: „Szülők! Legyen a napnak egy meghatározott ideje, amikor együttesen tanulmányozzátok az otthonban a szombatiskolai leckét. Több időt szenteljétek a szent dolgok tanulmányozására a családi körben és kevesebbet a rokonok látogatására. Ilyen munka meghozza gyümölcsét, mely tökéletesbítení fogja lelki életeteket. Lehetőleg a szülők gyermekeikkel együtt tanulmányozzák a Bibliát. Jobb, ha egy kicsit elhanyagoljátok e világ munkáit, melyek talán nem oly szükségesek, hogy ezáltal bebiztosítsátok magatoknak és családotoknak a mennyei kenyeret. Mi nem tudjuk kellőképpen értékelni azt az időt, melyet Isten igéjének tanulmányozására fordítunk a családi körben. Ne engedjétek, hogy valaki titeket zavarjon ilyen családi ájtatosság alkalmával. Ha valaki éppen ilyen időben jönne, hívjátok meg, hogy ő is vegyen részt a ti családi ájtatosságtokon.”

A „ma” komolysága megköveteli, hogy gyülekezetünknek minden tagja résztvegyen ezen a különös ünnepeken, amely március 4-én lesz megtartva: ez a nap az **otthonak szentelt** nap, mely napon minden otthonban meg kell újítani a családi oltáron való szentiséget.

Struve János

GYŰLEKEZETI SZABÁLYOK

6. Az elbocsátandókkal való eljárás.

(Folytatás)

Van még egy eset, amikor a gyülekezetnek nem szabad kiadni elbocsátó levelet: ha azt nem kérte a tag. Ha ilyen elbocsátó levelet küld valamilyen gyülekezet egy másiknak, akkor a címzett gyülekezet nem köteles azt átvenni, sőt nem is kell hogy átvegye. Egy helybeli gyülekezetnek tagja lenni azt jelenti, hogy élő összeköttetésben állunk, vagyis Krisztusnak testével egyesülve vagyunk. Ezen összeköttetést Krisztus gyülekezetével el kell minden tagnak ismerni és kerülni kell mindent amiből az önkarat tűnne ki. Segíteni kell a gyülekezetnek mindenben, a közös jóért állandóan munkálkodni kell, mely által megkönnyebbítjük a gyülekezet terhét, melyet azok a tagok okoznak kik nem jelennek meg pontosan a gyűléseken és az előadásokon. Minden tagnak örömmel és teljes szívből kell dolgoznia. Minden tagnak a gyülekezettel együtt kell munkálkodnia, ha pedig el akar költözködni, akkor azt jelentse be gyülekezetének és azon gyülekezet titkárának, amelyikbe óhajt tag lenni, és így hamar megkapja az elbocsátó levelet.

El nem szabad felejtenünk, hogy a gyülekezeti bizottság semmi esetben sem adhat ki önkényesen elbocsátó levelet, vagy vehet fel valamely tagot, amely más gyülekezethez tartozik, csupán az elbocsátó levél alapján. A gyülekezeti bizottságnak kötelessége azt a gyülekezeti tagok elé terjeszteni, hogy azok hagyják jóvá az elbocsátó levél kiadását, vagy valamely tag felvételét, aki más gyülekezethez tartozik, eléjük terjesztvén annak elbocsátó levélét és egyben kérvén felvételének jóváhagyását. Csak ilyen előzmények után törülheti ki, vagyis vezetheti be a gyülekezet titkára az új tag címét a gyülekezeti tagok névsorába.

7. A rendes tagok névsorának vezetése.

Minden gyülekezetnek kötelessége névsort vezetni rendes tagjairól. Semmi más jegyzéknek nem szabad találatnia ezen kívül. A rendes tagoknak névsorát egy könyvbe kell beiktatni. Új név csak úgy kerülhet ebbe a könyvbe, ha a gyülekezet szavazás, kereszttség, hitvallomás, vagy elbocsátó levél által új tagot vett fel a gyülekezetbe. E könyvből a neveket szintén csak szavazás által lehet kitorölni, ha a gyülekezet jóváhagyta egy tag elbocsátó levelének kiadását és arra már megjött az elismervény attól a gyülekezettől, amelyikbe már felvételét mint új tag és tudomásul vették, hogy ebből a gyülekezetből el lett bo-

csátva. A megholt tagok neveit a külön ezt a célt szolgáló rubrikában kell feltüntetni azoknak elhalálózása napjától.

Az évnegyed és az év végén névsor vezető azon tagokról, akiknek kérésére elbocsátó levelet küldött a gyülekezet, valamint azokról, kik szintén elbocsátó levelet kértek, de erre még nem jött meg a válasz. De ha a válasz megérkezett, akkor azon tagok névsoraiba kell beiktatni, akik elköltöztek és a következő taglétszám-kimutatásnál nem kell feltüntetni őket, mert az új gyülekezet bevezette az ottani tagok névsorába, és ott nevét felolvassa az első negyedévi gyűlésen. A negyedévi kimutatás készítése ideje alatt nem szabad küldeni elbocsátó leveleket és pedig ezen okokból kifolyólag: könnyen előfordulhat, hogy a helybeli gyülekezet titkára, aki elküldte az elbocsátó levelet, az illető nevét a rendes tagok névsorában hagyja, melyet elküld az illetékes egyesületnek, mely ezt az országgyülekezeten keresztül a főgyülekezetnek küldi, mert még nem kapta meg az illetékes gyülekezettől a választ arra, hogy az új tagot felvették-e és beiktatták-e a rendes tagok névsorába stb., míg lehetséges, hogy az új gyülekezet már felvette és elküldte értesítését; de a régi gyülekezet ezt még nem kapta meg és ekként ez a tag mind a két gyülekezetbe mint rendes tag szerepel; ezáltal a tagok létszámának kimutatása nem fog megfelelni a valóságnak.

Ezen névjegyzék több rubrikát tartalmaz: elsősorban sorszám-rovat legyen, azután a névnek, lakhelynek, foglalkozásnak, születésének éve és helye, katonai kerülete, vallása, (vagyis melyik vallásfelekezethez tartozik), állampolgársága, felvételének ideje, az illetékes gyülekezet neve, ahonnan ideköltözködött, elbocsátásának időpontja (szabadakarátulag, kizárás által, halál vagy elbocsátó levél által)⁷, a gyülekezet neve (osztály, ország), elköltözködése alkalmával (megjegyzés⁸).

8. Rendkívüli tagok felvétele.

Mindazok, akik a rendes tagok soraiba készülnek lépni, rendkívüli tagoknak nevezetnek, épp így a hívó szülők gyermekei is, —

⁷) Ha a tag önkényesen hagyta el a gyülekezetet, akkor kilépésének időpontját a „kizárotottak” rovatába jegyezzük, és a dátum alá írjuk, hogy „önakarátulag”.

⁸) Mivelhogy a mostani előnyomatok nem tartalmaznak ennyi rovatot, azért a foglalkozást, születési évet, illetőségi helyet és katonai kerületet oda írjuk, ahol van hely.

⁹) Lásd: A Jugoszláviai Adventisták Gyülekezetének Alkotmány 9. § b.

ha ezt óhajtják. Ami a gyermekeket illeti, Isten megparancsolta a gyülekezetnek és a hívő szülőknek: „Vegyétek közzétek az aprócskákat és a csecsszopókat.” — Joél próféta 2, 16. 28. Az Úr Jézus ekkép szólott: „Engedjétek hozzám a gyermekeket és ne tiltsátok meg nékik, hogy hozzám járuljanak, mert ilyeneké a mennyeknek országa”; „Bizony mondom néktek, aki közületek nem fogadja el Isten országát mint ezen gyermekek, nem meend az be oda”; „Meglássátok, hogy valamelyet e kicsinyek közül meg ne utáljátok; mert mondom néktek, hogy ezeknek angyalai a mennyországban mindenkor látják az én mennyei atyámnak orcáját.” Mát. 18, 10.

A szopósdedek és a kisgyermekek, nem érthetik meg a megváltás tervét és nem tudnak hinni, sem nem tudnak határozni arról, hogy akarnak-e tagok lenni vagy sem. De a Szentírás azt mondja, hogy Krisztus meghalt a kisgyermekekért is. (1. Kor. 7, 14.) Ezért ők is Krisztus gyülekezetének tagjai közé tartoznak, és szüleikkel egyetemben ott kell hogy legyenek minden előadáson, hol a gyülekezet Isten adományainak elfogadására felkészíti őket, hogy egy napon szabadakarátulag szövetséget köthessenek Krisztussal, és ezáltal rendes tagokká váljanak a gyülekezetben. (Ap. csel. 21, 5.)

A hívő szülők gyermekein kívül minden olyan ember aki elfogadta és élni óhajt Krisztus tanai szerint, a gyülekezet rendkívüli tagja lehet.

Erről a felvételtől a gyülekezeti bizottság hozhat határozatot, vagyis határozza el, hogy kít lehet és kít nem felvenni.

9. A rendkívüli tagok névsorának vezetése és az azokkal való eljárás, ha más gyülekezetbe költöznek.

Minden gyülekezetnek kötelessége, hogy jegyzéket vezessen a rendkívüli tagokról. Más jegyzéknek nem szabad léteznie ezen kívül. A rendkívüli tagok neveit mind egy könyvbe kell bevezetni. A bevezetésnél éppen úgy kell eljárni, mint azt a rendes tagok bevezetésénél tettük. A rendkívüli tagoknál fel kell tüntetni, hogy felvétele hogyan történhet meg, elbocsátó levél által, vagy pedig csak rendes felvétellel; ha elbocsátó levél által, akkor fel kell tüntetni, hogy melyik gyülekezetből kapta az elbocsátó levelet, kilépése alkalmával pedig fel kell tüntetni, hogy sajátakarátulag, kizárás vagy esetleg halál stb. által lett a neve kitérülve.

A rendkívüli tagok adatait szintén olyan előnyomaton vezetheti a gyülekezet, amilyen a rendes tagokét. (Lásd a 8. megjegyzést.)

10. Különálló tagok.

Azok a tagok, akik messze laknak a helybeli gyülekezettől, hogy el ne veszítsék az ál-

dást és előjogot, melyeket a helybeli gyülekezet tagjai élveznek, különálló gyülekezetet alkotnak.

Az országgyülekezettagozat vezetőségével egyúttal a különálló gyülekezetének vezető bizottsága is, amely a tagokat felveszi és elbocsátja.

Az öreg tagok, kik a gyülekezethez közel lagnak, de nem bírnak oda eljárni, jobb ha ilyen különálló gyülekezetbe tartoznak. A gyülekezetnek gondot kell viselni ezekről. Senkinek sincs ezért joga őket ilyen különálló gyülekezetnek tagjaivá kinevezni, vagyis ilyen gyülekezet tagjai közé iktatni.

C) Hogyan járjon el a gyülekezet a hibázó tagokkal.

1. A gyülekezet hatalma.

„A Megváltó a gyülekezetének nagy hatalmat adott. A gyülekezet részére szabályokat állított fel azon tagok számára akik bűnöznek. Ezt mondja az Úr: „Valakiket megkötöztök a földön, a mennyben is kötözve lesznek; és valakiket megoldoztok e földön, oldozva lesznek a mennyben is.” Mát. 18, 18. Tehát ebből látható, hogy a menny elismeri a földi gyülekezet eljárását a tagokkal szemben, természetesen, ha úgy jár el velük, ahogyan azt a Biblia előírja.

Isten Igéje nem engedi meg senkinek sem, hogy saját ítéletét vagy gondolatát az egész gyülekezet akaratától feljebb emelje, vagy pedig hogy saját nézetével szemben az egész gyülekezet nézetét hibásnak tekintse. Ha a gyülekezetben nem volna meg a kellő fegyelem és vezetőség, akkor az nem állhatna fenn, mint egy test, hanem szétesne.” Bizonyásgátételek

2. A gyülekezet felelős a tagok vétkeiért.

„Isten az ő népét, vagyis a gyülekezetet felelőssé teszi minden egyes tag vétkeiért. Ha a gyülekezet vezetősége megengedi, hogy egyes tagok vétkezzenek, meg nem ítvé őket eléggé, mely az egész gyülekezetnek árthat, akkor ezeknek bűnei őreája szállnak.” Bizonyásgátételek, 26. oldal.

„Isten azt akarja, hogy népe tudatára ébredjen annak, hogy Néki fáj az, ha népe bűnözik és ezért nem szabad ezt könnyen venni. Ő példát adott arra, hogy népéből minden bűnt kí kell irtani, netán haragja reá szállon ezért. De ha azok, akik felelősek ezért, nem akarják észrevenni és tovább haladnak, akkor ezekért a bűnökért ők lesznek felelősek, vagyis, mint Isten népe, az egész gyülekezet.

„Istennek az az eljárása, amelyet előbbi gyermekeivel szemben tanusított, meg akarja mutatni nekünk, hogy ma sem lehet az ő gyülekezetében vétkes, akit kebelében megtűrhetne. Isten gyü-

lekezete egy bűnös miatt megrövidülhet Isten világosságában. Ha a hívők észreveszik, hogy sötétség veszi őket körül, de nem tudják hogy honnan jó, akkor keressék Istent jobban, komolyabban, alázatossabban és megtértebben, hogy azt a bűnt, mely a Szentleket megszmorította, felfedezzék és azt elvessék." Bizony-ságtételek

„Ha a bűn Isten népében látható és azon a prédikátor, vagy az előjáróság könnyedén túl ad, akkor az a bűn reájuk száll, amely által ők a bűnöst megígazultnak minősítették. Láto-másaímban az Úr megmutatta nékem akarátát az ilyen esetekben, ha az ő szolgálai csak úgy könnyedén túladnak azon bűnök felett, melyek az ő gyülekezetében esetleg mutatkoznak. Isten népe jó lehet, úgy gondolja, hogy a prédiká-torok, vagy vének helyesen cselekednek, ha bűneiket elnézik, nem ragaszkodván teljesen a Biblia szabályaihoz." Bizony-ságtételek

3. Az engedetlenség következménye.

„Sok olyan tag van Isten gyülekezetében, akiben nincs meg Józsué szelleme, aki nem tudja megtalálni, vagyis felfedni Isten népében a bűnt, vagy esetleg ezzel kellőképen eljárni. Azért ajánlatos, ha ilyenek nem tekintik magukat felelősnek ebben a nehéz feladatban. Míg sokan, mivelhogy ők nem hivatalosak erre, azt gondolják, hogy senki sincs erre felhatalmazva. Míg ellenben ezek csak útjukat állják azoknak, kiket Isten tényleg erre hívott el, hogy megtalálják a titkos bűnöket és azokat kiirtsák Isten népéből, netalán haragja kiöntessék népére ezért. Ha netalán köztünk volna egy Ákán, kinek bűnét felfedték azok, kik erre hivatalosak, akkor is volnának sokan olyanok, kik ezt mondanák: gonoszul fedtéték fel ennek bűnét. Az Úr megmutatta nékem hogy sokan fognak bűnval-lomást tenni, de bűneiket némileg takarni fogják, mint Ákán; de Isten ezeknek bűneit úgy is fel-fedi, míg végre saját szegyenükre be fog kel-lení vallniok. Egyesek mind addig vétkeznek, míg teljesen meggyökereznek a bűnben, mindam-ellett, hogy az egész gyülekezet szenved és tűr bűneik miatt; miképen Ákán is tudta, hogy az egész Izrael népe az ő bűne miatt esett az ellenség kezébe. És mind ezekért lelkiismeretük őket nem vádolja. Nem hajlandók Isten előtt magokat megalázní, és bűneiket elhagyní, melyek oly nagyok s melyek bevallásuk által az egész gyülekezetet felmentenék az átok alól. Ilyen esetekben Isten haragja a gyülekezeten van és nem mutatja meg szabadító erejét mind addig, míg a bűn az ő népében van, mely miatt még azoknak is tűrni kell, akik felelős-ségteljes helyeket foglalnak el.

„Azok akik a teljes Istenfélelemben azon fáradoznak, hogy a gyülekezetet megszabadítsák minden bűntől és akadálytól és igazságtá-

lanságtól, hogy Isten népe végre beláthassa, miszerint meg kell tisztulnia teljesen a bűntől, hogy haladhasson a tisztaságban — Isten nevét dicsőítvén ezáltal, — ezek az emberek mindég fognak akadályokat találni olyanok személyé-ben, kik megtérletlenek s akik ellenkezni fognak velők mindenkoron." Bizony-ságtételek

4. A rendfenntartási szabályok és előírások fontosak.

„Testvéreim! Ne engedjétek, hogy hitetekben valaki más eszménye titeket megingasson, melyet a gyülekezet rendfenntartásába vetettetek, mely nélkül a gyülekezet nem állhatna meg... Isten a rend Istene. Isten azt kívánja, hogy örökösei megtartsák a rendszabályokat és előírásokat." Bizony-ságtételek

5. Hogyan járunk el azon tagokkal akik vétkeznek.

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között; ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Bizony mondom néktek: Amit megközöztök a földön, a mennyben is közöze lesz; és amit megoldoztok a földön, a mennyben is oldozva lesz." Mát. 18, 15—18.

„Isten népének nagyon elővigyázatosnak kell lenni azokkal szemben, kik a gyülekezetben vétkeznek, Isten szavai szerint kell eljárni velük, melyet Máté 18-ik részében adott nekünk.

„Az ember Krisztus tulajdonát képezi, melyet drágán vett meg, azzal a nagy szeretettel, melyet az Atya nyilvánított ki Őbenne. Tehát, mily fontos hogy egymással elővigyázatosan bánjunk! Az embernek nincsen joga a másiktól gonoszat gondolni. A gyülekezet azon tagjai, kik a gyengékkel dolgoznak, nem szabad hogy ezt csupán önértetből tegyék. Nem szabad túl szigorúan bánni ezekkel a tagokkal, mert ezáltal esetleg a rossz csíráját élesztgethetik más tagoknál, kik ezt észrevették. Ha valamely tagról rossz hírek kezdenek a gyülekezetben terjedni, akkor ezt rövidesen az egész gyülekezet is tudni fogja. Tehát, ezért igen fontos, hogy mindig azon szabályok szerint járjunk el, melyeket Isten adott nekünk.

„Ha a te atyádfia vétett ellened" ezt mondja az Úr, „menj el hozzá és fedd meg egyedül." Mát. 18, 15. Ne mondd meg hibáit másnak is, mert ha egy másik hallja akkor meg fogja tudni a harmadik és negyedik is, és ezáltal a bűn csak fejlődni fog, míg végül az egész gyülekezet szenvedni fog emiatt. Intézzétek el a dolgot

„egymásközt“, ez az Isten parancsa. „Ne indulj fel versengésre hirtelen, vagy valami illetlen dolgot ne cselekedjél a versengés után, mikor gyalázattal illet téged a te felebarátod. A te ügyedet végezd el felebarátoddal; de másnak titkát meg ne jelentsd.“ Péld. 25, 8. 9. Ne tórd a bűnt felebarátodon, de ne gyalázd, nehogy ezáltal növeljed a rosszat és intésed bosszúnak ne nézzen ki. Intsd meg a te felebarátodat úgy, amiképen azt a Bibliába mondja.

Ne engedd, hogy a harag gonoszsága fejlődjön, netalán megméltelyezné azokat, akik azt hallanák. Ne engedd, hogy a gonosz gondolatok megméltelyezzék a te és az ő szívét. Menj el a te felebarátodhoz és beszélj vele őszintén és meggyőzőleg a dolgok felől.

„Bármily nagyok is legyenek a sértések ezek nem fogják megkicsinyíteni Isten tervét, melyek elsímítják a viszályt. Ha Krisztus lelkületével beszélgetünk kettesben felebarátunkkal és az ő szavaival élünk, sok-sok nehézséget fogunk akkor eltávolítani. Menj el ahhoz, aki vétkezett, szívedben teljes krisztusi részvétellel és intézd el kettőtök között amit akarsz. Itéld meg a dolgot személyesen vele, de kegyesen és békésen, vigyázzván magadra, nehogy egy oly szót ejtsél ki, mely keserűséget okozhat. Úgy beszélj vele, hogy felébredjen a nemesebb ítélőképessége. Tartsd meg e szavakat: tudja meg, hogy aki bűnöst térít meg az ő tévelygő újtjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.“ Jak. 5, 20.

„Olyan orvosságot vigyél a te felebarátodnak, amely kigyógyítja az elégedetlenséget. Tégy meg mindent, csak hogy segíts rajta. Nem látod-e, hogy ez tisztességedre vagyon és kötelességed ez, mert ezt tőled a te gyülekezeted békéje megköveteli? Ha a te felebarátod meghallgat, akkor megnyerted őt.

„Az egész menny figyelemmel kíséri a megsértett és a sértő beszélgetését. Ha a vétkes elfogadja az intést, melyet Isten az ő igéje által küld néki, akkor az ő bűnei bevallottak minősítettnek, ha pedig Istent és felebarátját kéri, hogy bocsássonak meg néki, akkor azok megbocsájtatnak és szíve mennyei világossággal telik meg. Így véget ér a veszekedés és a barátság újból meg lesz. A szeretet olaja elűzte a fájdalmat, melyet testvér testvérnek okozott. Ilyenkor Isten lelke összefűzi a szíveket, míg a mennyben örömeinek harsog, mert két testvér között létrejött az egység.“

„Ha ilyen egyakaraton levő két testvér az Úrhoz fordul imában, igérvén néki, hogy ezentúl mindent a bölcs észjárás szerint fognak megítélni, hogy becsülni fogják az ő kegyelmét, alázatosan fognak előtte járni, akkor Isten gazdag áldását fogja reájuk árasztani.

„Ilyenek azután, ha valaki más ellen esetleg

megint vétenének, befogják vallani szintén, megfogják bánni és bocsánatot fognak kérni, elhatározván, hogy eztán csak jót fognak tenni felebarátaikkal...“ *Bizonyságtételek, Gyülekezeti fegyelem*, 7. kötet, 260. old.

6. A gyülekezet előtt való kihallgatás

„Hogyha azoknak sem fogadja szavokat“, mit tegyünk akkor? Vajjon vállalhatja-e a felelősséget a gyülekezet választmánybizottsága ezen tag kizárásával szemben? Nem! Mert Krisztus ezt mondja: „Hogyha azoknak sem fogadja szavát mondd meg a gyülekezetnek.“ (Mát. 18, 17.) A gyülekezet vegye kezébe akkor e dolgot.

Nem szabad elfeledni, hogy a gyülekezetnek minden fegyelmi lépése arra hivatott, hogy a tagot megjavítsa. Természetesen, mielőtt a tag a gyülekezet elé vezetettnek, mindent meg kell tenni, hogy a jó útra térjen. A gyülekezet jóságát mutasson fel, melyet az Úr néki adott, de a fegyelmi eljárást csak akkor használja, ha már minden lehetőt megkísérelt e tag megjavítása érdekében.

Ha valamely tag tud valamit egy tag hibájáról, akkor ezta prédikátornak kell hogy megmondja, vagy a gyülekezet vénjének. De ha bebizonyosodik, hogy személyi sértés áll fenn, akkor a prédikátornak, vagy a gyülekezeti vénnek nem szabad mindaddig lépéseket tenni, míg be nem bizonyul, hogy a sértett azon előírások szerint járt el, melyek Máté Evangéliuma 18, 15–18. verseiben vannak leírva.

A prédikátor, vagy a gyülekezeti vén csak akkor fog közbelépni, ha ez nem segített, hogy a két félt kibékítse. Ha pedig minden fáradozás hiábavalónak bizonyul, akkor a sértő tagot kihallgatásra kell felkérni. Ilyen esetekben jó, ha kikérjük az ügyosztályok vezetőjének tanácsát, hogy hogyan kérdezzük ki a szóbanforgó tagot.

7. A tag védekezési joga.

Az igazság alapszabálya az, hogy minden gyülekezeti tagnak joga van védekezni, vagyis hogy tényezőket nyújtson és tanúkat hozzon, akikkel védekezhet. Egy gyülekezetnek sincsen joga kizárni valamely tagot, ha nem engedte meg néki, hogy védelmére felhozzon mindent, mely teljesen jogos, természetesen, ha ő ezzel élni akar. A gyülekezet fel kell hogy hívja a meggyanúsított figyelmét, hogy ki lesz hallgatva, úgy, hogy ez kellő időt nyerjen magának a védekezésre való előkészületre.

8. Képviselő.

A gyülekezetnek ezen munkája egy lelki cselekmény. Ezért ez teljesen különbözik a világi bíróságok munkájától; a gyülekezet nem

teljesíthet olyan munkát, mint a világi bíróságok. Ebből kifolyólag, a gyülekezeti bizottság nem engedi meg, hogy az esetleges hibás tagot valamely más tag ügyvédként képviselje.

A gyülekezetnek joga van az ilyen ügyvédek eltávolítani. Joga van minden olyan egyént erről az ülésről eltávolítani, aki nem tag, kivéve azon esetet, ha tanúként lett felhíva; de tanúskodása után el kell távoznia az ülésről.

9. Megjavulási időt kell adni.

Ha valamely tag a gyülekezetben háborúságot okozott, akkor a gyülekezet maga vegye kezébe a dolgot. Sok esetben ezek a hibák nem oly nagyméretűek, hogy az illető tagot azért ki kelljen zárni. Ilyen esetben a gyülekezet javulási határidőt szab ki néki. Ezen határidő megszabásánál nem szabad azt a feltételt kikötni, hogy, ha az illető nem tesz eleget ennek vagy annak, akkor a határidő leteltével ki lesz zárva. A határidő leteltével a gyülekezetnek ki kell vizsgálni, hogy a szóbanforgó tag megjavult-e, vagyis, kijavította-e hibáit: természetesen, ha mind ez idő alatt e tag magaviselete kielégítő volt, akkor az ügy elintéztettnek és a tag is rendesnek tekinthető; ilyen esetben nem kell további lépéseket tenni. De ha a tag nem változott meg, akkor az ügyet újból tárgyalás alá kell venni, és határozni kell, hogy mely határozat fog megfelelni az ő esetében. Ilyen határozat természetesen csak akkor lesz érvényes, ha az egész gyülekezet megszavazza.

10. Kizárás.

„Minden tagot ki kell zárni, ha élete nem felel meg az adventizmus alapszabályainak.” (A jugoszláviai Adventhívők alkotmánya 10. § b.)

„Ha valaki nem hallhat a gyülekezetre, legyen előtettek olyan mint egy pogány.” (Máté 18, 17.) Ha tehát nem hallgat a gyülekezetre, nem akar tudni a feddésekről, amelyek javát szolgálják, akkor a gyülekezet köteles az ilyen tagot kizárni. Neve kitörülletik a gyülekezeti könyvből.

Amíg Krisztus szabályait nem tartja meg hűségesen a gyülekezet, addig a gyülekezeti bizottság egyetlen tagja, vagy a vezetőségből bárki sincs feljogosítva arra, hogy a vádolt tag nevét kitörölje a gyülekezeti könyvből. Ha azomban ezeket a szabályokat betartotta, a gyülekezet többé nem felelős Isten előtt az illető tagért. A bűnt valódi színében kell megvizsgálni és eltávolítani, nehogy tovább terjedjen. A Gyülekezet egészségét és tisztaságát meg kell őrizni, hogy Isten előtt a Krisztus igazságában felöltözve tisztán álljon.

Ha a bűnös Krisztus feddéseit elfogadja, úgy még egy alkalom adatik néki; de ha nem

tér meg és a gyülekezeten kívül marad, úgy akként kell vele munkálkodni továbbra is, mint egy teljesen meg nem tért egyénnel.

Minden erejével igyekezzen őt megtéríteni. Bármily bűnt is követett el, ha a Szentlélek működésének veti alá magát, beismeri bűneit és ezzel bűnbánatáról tesz bizonyosságot, úgy mindent meg kell néki bocsátani és a gyülekezet örömet vegye fel. Testvéreik kötelesek őt bátorítani, hogy a jó úton haladjon, úgy bánva vele, amint azt elvárnák, hogy velük bánjanak hasonló helyzetben.

„Bizony, bizony mondom néktek: Valakiket megkötöztök a földön, a mennyben is kötözve lesznek; és ha valakiket megoldoztok a földön, oldozva lesznek a mennyben is.” (Máté 18, 18.)

Ez a szabály minden időben érvényesült. A gyülekezet Krisztus helyett munkálkodik. Isten eszköze ő a rend fenntartására. Isten hatalmat adott néki, minazon kérdések felett dönteni, amelyek népének rendjét illetik. Rajta nyugszik annak a felelőssége is, hogy tagságából kizárja a méltatlanokat és azokat, akik nem keresztyén magaviseletükkel és életükkel a gyülekezetre szégyent hoznak. Mindazt amit a gyülekezet tesz és amely Isten szavának alapszabályaival megegyezik, a menny is megerősíti.

A gyülekezet nagyfentossággal bíró kérdések felett dönt. Isten segítői, azok, akiket maga rendelt el népének vezetésére, kötelesek saját részükről mindent megtenni, hogy a gyülekezet döntése szorosan Isten szabályai szerint törtéjjen.

„Isten azt akarja, hogy követői figyelmesek legyenek az együttes munkában. Kötelesek emelni, erősíteni és gyógyítani. A gyülekezet azonban nem szabad hogy elhanyagolja a szükséges fegyelmet.” Bizonyosságtetelek

a) A kizárás okai. — A kizárásnak sokféle oka lehet, pld.:

1. Nem hinni az Evangéliumban és az igazság alapszabályaiban, és olyan tan terjesztésében, amely az itt említettel van kapcsolatban.

2. Isten parancsának áthágása nyilvánosan, mint pld.: faragott képek imádása, paráznaság, házasságtörés, vagy pedig bibliaellenes házassághátas, amelyek Máté Evangéliuma 5. rész 32-ben van megemlítve; erkölcstelenség, lopás, káromkodás, szombatmegrontás, szándékos és szokásos hazudozások, csalások és becsapások és minden más olyan, amivel Istent gyalaznók.

3. A gyülekezet hatalmának nem elismerése, vagy annak rendszabályainak nem betartása.

4. Szeszésitalok (bor, sör, pálinka és ehhez hasonló), dohány, tisztátalan eledetek élvezete, valamint az egészségre káros eszközök készítése és az azzal való kereskedés.

5. A gyülekezet nemlátogatása és a kimu-

tatás nem beküldése. Igen sajnálatos az a tag, aki nagyon könnyedén fogja fel kötelezettségeit a gyülekezettel szemben: nem látogatja összejöveteleit, sőt még kimutatásban sem tesz tanúbizonytságot hitéről. Ilyen tagot saját gyülekezete szavazás által kizárhat, vagyis kitörülhet a tagok névsorából, ha az már 2 éve nem látogatta az összejöveteleket, mindamellett, hogy a diakonusok mindent megtettek, hogy őt visszahozzák a gyülekezetbe. A gyülekezet titkára nevét ilyenkor egyszerűen kitörli a tagok névsorából, míg a második rovatba (a jegyzék jobb oldalán) beírja a kizárási napot, melyek mellé ezeket jegyzi: „Ismeretlen tartózkodási helye. Szavazás által kizáratott.“

b) **Kit nem lehet kizárni?** — A gyülekezetnek nincsen joga kizárni az öreg és tehetetlen tagokat, vagy esetleg beteget, kik nem bírnak eljönni a gyülekezetbe. A gyülekezetnek kötelessége az ilyen tagokat látogatni és bátorítani és szeretetteljesen vigasztalni mindenben, ahogyan ezt kell is hogy tegye minden helybeli gyülekezet.

c) **A gyülekezetnek éppúgy nincsen joga kizárni azt a tagot, aki nem bírja a gyülekezetet anyagilag segíteni,** mert a gyülekezet tagsága nem anyagiakból áll, hanem lelkiekből. Természetesen minden tagnak kötelessége a gyülekezetet anyagi javaival segíteni. De ha ezt nem teheti anyagi hiány miatt, úgy a gyülekezetnek nincs joga őt kizárni, mivel a gyülekezet tagsága nem az anyagiaktól, hanem a lelkiektől függ.

d) **A kizárás érvényessége.** — A kizárás csak akkor érvényes, ha az az előírt módon lesz végezve oly gyűlés alkalmával, amelyen résztvesz a felszentelt gyülekezeti vén. A gyülekezeti bizottságnak nincsen joga kizárni egy tagot sem, de joga van a kizárással valamely tagot a gyülekezet elé terjeszteni.

11. A kizárt tagok újrafelvétele.

Ha egy kizárt tag bevallja bűneit és áthágásait, életét megváltoztatja és a gyülekezet szabályainak engedelmeskedik, akkor az ilyen tagot újból fel lehet venni. A felvétel csak

abban a gyülekezetben történhet meg, ahol a kizárás történt. Egy gyülekezetnek sincsen joga olyan tagot felvenni, aki valamely más gyülekezetben fegyelmi eljárás alatt van, mert ezáltal az első gyülekezet ítélete lebecsülte és ezen eljárás nem egyezik meg Máté. 18, 17. versével. Ha valamely tag áthágja a szövetséget, melyet a gyülekezet előtt kötött, akkor első sorban ugyancsak az illetékes gyülekezet előtt kell azt beismernie, megerősítvén ezt a keresztesség által és csak így lehet újra rendes tag.

Ha a kizárt tag kéri a gyülekezetet, hogy vételessék újra fel, de ez az ő kérése nem teljesül, akkor joga van kérni a gyülekezetet, hogy hallgassa ki. Ezen kérését a helybeli gyülekezet nem veheti el, de ha esetleg mégis megtörténne, akkor joga van ezen kizártnak az illetékes tagozati bizottsághoz fordulni a közbenjárásért. És ha ez a bizottság hosszas megfontolás után rájön arra, hogy a helybeli gyülekezet nem járt el pontosan ezzel a volt taggal, akkor ajánlhatja, hogy e volt tagot újra vegye fel a gyülekezet. De ha a gyülekezet még így sem hajlandó, akkor az illetékes tagozati bizottság ugyanezt a tagot más helybeli gyülekezetnek ajánlhatja felvételre. De ha azok az okok elfogadhatók, amiért volt gyülekezete nem akarja felvenni, úgy az illetékes tagozati bizottságnak kötelessége ezt megerősíteni, vagyis ezen tag kizárását, és ezzel az ügy befejezéshez jutott.

12. Önkényes kilépés.

Minden rendes vagy rendkívüli tag kiléphet a gyülekezetből bármikor, csak azt jelentenie kell írásban, vagy szóbelileg. A kilépést a gyülekezeti bizottságnak kell bejelentenie.¹⁾ Ilyen tagokkal szemben a gyülekezet nagyon elővigyázatos legyen. Időt kell neki adni, hogy komolyan gondolkodhasson a következményekről, amelyek érhetik ilyen lépés után. Rá kell bírni, hogy hagyjon fel akaratával és elégedjen meg a helyzettel.

¹⁾ A Jugoszláviai Adventisták Alkotmánya, 10. § a.

(Folytatása következik.)

„A tagok magukat tanítványoknak kell hogy tekintsék, vagyis a gyülekezet egy olyan iskola, melyben a saját erkölcsüket fejlesztik (nevelik), amely méltó magas elhivatásukhoz. Isten gyermekei e földi gyülekezetben arra a napra készülnek, amikor majd a mennyei gyülekezettel egyesülni fognak. Csak azok, kik e földön összhangban élnek Krisztussal, remélhetik, hogy egykoron összhangban fognak élni Krisztus nagy családjában.“

Bizonyítételek, VII., 260—264. old.

„Gyűjtsétek egybe a szopósdedeket is“

Amikor Krisztus nyilvánosságra hozta a megváltás tervét és tanítványait elkészítette a bűnbeesett emberek megmentésére, akkor azt mondta nekik, hogy semmi esetre se kerüljék ki a gyermekeket, netalán őket nem részesítenék tanításukban. „És mikor egy kisgyermeket szólított volna elő Jézus, állatá azt ő eleikbe, és monda: Meglássátok, hogy valamelyet e kicsinyek közül meg ne utáljatok... Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa azt ami elveszett vala.“ Mát. 18, 1—6. 10. 11. Egy alkalommal, amikor a tanítványok megtitították a gyermekeknek, hogy Krisztushoz járuljanak, ő ekkép szólt hozzájuk: „Hagyjatok békét e kisgyermeknek és ne tiltsátok meg nekik, hogy bozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyeknek országa.“ Mát. 19, 13. 14.

Evvel Krisztus megerősítette Isten megváltási tervét, amely nem változik. Ebből látható tehát, hogy a gyermekek nincsenek kizárva Istennek megváltási tervéből. Isten ezen parancsolatát már Mózes idejében találjuk, t. i. minden újszülöttet el kellett vinni a templomba. Ez alkalommal Istennek lettek szentelve. III. Móz. 12, 1—6; Luk. 2, 22. Minden szülő tudta, hogy az ő szentsége által megszenteltek gyermeke is. 1. Kor. 7, 14. Azt is tudták, hogy az ilyen gyermekek az igazak feltámasztásában fognak résztvenni és felmennek a szent hegyre, melyen az Újjeruzsálem épült. Es. 11, 8.

Sámuel, Dániel, Timóteus és több más nagy emberek, kik az Úr munkájában vezető helyet foglaltak el, fogantatásuk idejében anyjuk őket Istennek szentelte. Pál apostol tanítványai gyermekeiket is elhozták a nagy apostol tanításaira. Ap. csel. 21, 5. Ezek a szülők tudták, hogy gyermekeik Isten egyházához tartoznak. Krisztus megmondotta Máté Evangéliuma 21-ik részének a 15. és 16. versében, hogy a „kicsiny és csecsszopó gyermekek szája által szereztél dicsőséget“.

A gyülekezetnek kötelessége gondot viselni minden gyülekezeti tag gyermekéről, eltekintve attól, hogy az csecsszopó vagy már nagyobbacska. Isten ekképen szól nekünk Jól próféta által: „Kürtöljétek Sionban, mert eljött az Úrnak napja, mert közel vagyok; gyűjtsétek össze a népet, vegyétek mellétek a véneket, az aprócskákat, és csecsszopókat, szolgálókat és szolgálóleányokat; gyűjtsétek össze a csecsszopókat, és ne bocsássad szídalomra a te örökségedet.“ Jól 2, 1. 16. 28. 17.

Kedves Szülők, hozzátok el gyermekeiteket az Isten házába, meg a csecsszopókat is, és viseljétek gondot róluk, hogy neveik a tagok névsorában legyenek. És így a gyülekezet felelősséget vállal a ti gyermekeitekért, még azért a kis csecsszopókért is, hogyha majd felnő, szövetségét Istennel keresztség által megerősíthesse.

Mocsnik A.

Egy keresztyén anya munkája

Az anya munkáját nem lehet összehasonlítani semmilyen más munkával. Teljes lelkiismeretével munkájába kezd, hogy gyermekeit Istenfélelemben nevelje. Oh, hányszor érezheti, hogy terhe sokkal nehezebb, mint aminőt elbír! Hány-szor kell forró imában Istenhez járulnia, hogy terhén enyhítsen. A Megváltó lábához járul, mert csakis Őbenne, igen Őbenne, Krisztusban látja az egyedüli segítőt; mert Ő vigasztalja, megörvendeztet, reménnyel tölti be anyai szívét, bölcsességet és bátorságot nyújt neki a megpróbáltatások és nehézségek óráiban. Oh, mily boldog is az az anya, aki tudja, hogy van egy ilyen segítője, ki vele van minden nehéz óráiban! Ha minden anya sűrűbben járulna Krisztushoz, hinne benne jobban és igazán, akkor terheiket, oh, mily könnyen viselnék és békét találnának lelküknek.

Withe Ilona

Reggeli dicsővet

IGÉRET AZ ELTÉVELYEDTEKNEK

Bűnbocsánat

1. sz. Zsolt. 95, 11. — Józsué	7—9
2. cs. Zsolt. 79, 9. — Józsué	10—12
3. p. És, 44, 22. — Józsué	13—15
4. sz. Zsolt. 103, 3. — Józsué	16—20
Szombatmegl. 5.51	bevégz. 5.52

Bűnbocsánat

5. v. Mikeás 7, 18. — Józsué	21—24
6. h. Mikeás 7, 19. — Bírák	1—2
7. k. Zsid. 8, 12. — Bírák	3—5
8. sz. Mál. 6, 14. — Bírák	6—8
9. cs. Ezék 33, 11. — Bírák	9—11
10. p. Apcsel. 2, 38. — Bírák	12—14
11. sz. Zsolt. 103, 12. — Bírák	15—19
Szombatmegl. 6.1	bevégz. 6.4

Igéret a bűnösöknek

12. v. I Tim. 1, 15. — Bírák	20—21
13. h. Luk. 19, 10. — Rúth könyve	
14. k. Jel. 3, 20. — I. Sám.	1—3
15. sz. És. 1, 18. — I. Sám.	4—6
16. cs. És. 43, 25. — I. Sám.	7—9
17. p. Róm. 5, 19. — I. Sám.	10—12
18. sz. Róm. 6, 23. — I. Sám.	13—17
Szombatmegl. 6.14	bevégz. 6.15

Igéret a bűnbánóknak

19. v. Mat. 11, 28—30. — I. Sám.	18—20
20. h. És 55, 3. — I. Sám.	21—23
21. k. Jól 2, 13. — I. Sám.	24—26
22. sz. Jer. 24, 7. — I. Sám.	27—29
23. cs. Ezék. 36, 26. — I. Sám.	30—31
24. p. És. 55, 7. — II. Sám.	1—4
25. sz. Jób. 22, 29. — II. Sám.	5—9
Szombatmegl. 6.26	bevégz. 6.28

Igéret az eltévelyedteknek

26. v. Jer. 3, 14. — II. Sám.	10—14
27. h. Hoz. 14, 4. — II. Sám.	13—15
28. k. Hoz. 6, 1. — II. Sám.	16—18
29. sz. Mik. 7, 7. 8. — II. Sám.	19—21
30. cs. Mal. 3, 7. — II. Sám.	22—24
31. p. II. Krón. 30, 9. — I. Kir.	1—3

ADVENTHÍRŰK

megjelenik havonként — ára 2 dinár

Szerkeszti és kiadja:

MOCSENIK ALBIN

Beograd, Vojvode Protića 12.

„MINERVA“ nyomdai műintézet
Beograd, Pop Lukina 12 — Tel. 22-335